

- V. Ulovlig og/eller urigtig anvendelse af artikel 1134, 1135, 1156, 1157 og 1161 i den civile belgiske lovbog. Tilsidesættelse af det EU-retlige princip om den berettigede forventning, eftersom dette princip også gælder for en privat part, der deltager i et kontraktforhold med en offentlig myndighed.

Ved at forkaste det sjette anbringende har den appellerede dom tilsidesat de civile retlige regler vedrørende aftalers bindende karakter og princippet om god tro ved gennemførelsen af aftaler, for så vidt som det ikke fastslås, at Kommissionens adfærd, som kulminerede med vedtagelsen af tillægget, medførte, at der opstod en berettiget forventning for appellanten, da denne accepterede den af Kommissionen foreslåede metode.

Appel iværksat den 26. juli 2017 af Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 16. maj 2017 i sag T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank (ved Rechtsanwältin A. Glos, T. Lübbig og M. Benzing)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ECB) og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 16. maj 2017 i sag T-122/15 ophæves.
- ECB's afgørelse af 5. januar 2015 (ECB/SSM/15/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) annulleres, og det fastslås, at virkningerne af erstatningen af ECB's afgørelse af 1. september 2014 (ECB/SSM/14/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1) opretholdes.
- Subsidiært ophæves Rettens dom og sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Første anbringende: tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af artikel 6, stk. 4, i FTM-forordningen ⁽¹⁾ og artikel 70 i SSM-rammeforordningen ⁽²⁾:

Retten fortolkede de relevante bestemmelser i artikel 6, stk. 4, andet afsnit, i FTM-forordningen, sammenholdt med artikel 70 i SSM-rammeforordningen, forkert. Retten fastslog fejlagtigt, at der alene foreligger »særlige omstændigheder« — hvilke skal føre til, at et kreditinstitut klassificeres som mindre signifikant — når direkte tilsyn fra de nationale myndigheder er bedre egnede til at opnå formålene med FTM-forordningen end direkte tilsyn fra ECB. Retten støttede sig ved sin fortolkning alene på den engelske sprogversion af SSM-rammeforordningen og tilsidesatte princippet om, at alle sprogversionerne har samme gyldighed. Retten undlod fejlagtigt at fortolke reglerne i lyset af trindhøjere retsregler i form af det kompetencebaserede proportionalitetsprincip. Retten anlagde et åbenbart urigtig skøn, da den fastslog, at ECB ikke havde foretaget en forkert analyse af de faktiske omstændigheder, og den har ikke i højere grad end ECB efterprøvet, om appellanten — som følge af de specifikke og faktuelle omstændigheder, som appellanten gjorde gældende — på grund af »særlige omstændigheder« i henhold til FTM-forordningens artikel 6, stk. 4, andet afsnit, sammenholdt med SSM-rammeforordningens artikel 70, stk. 1, skal klassificeres som et mindre signifikant institut. Retten tilsidesatte derved sin pligt til at foretage en omfattende efterprøvelse af, om den anfægtede afgørelse er behæftet med et urigtigt skøn.

2) Andet anbringende: forbrejning af den anfægtede afgørelse og urigtig bedømmelse af begrundelseskravene:

Retten fordrejede den anfægtede afgørelses begrundelse og erstattede ECB's begrundelse med sin egen. I og med, at Retten fordrejede indholdet af den anfægtede afgørelse, undlod den at tage hensyn til, at ECB ikke opfylder de EU-retlige krav til begrundelsespligten. Den anfægtede afgørelses begrundelse er inkonsekvent og selvmodsigende.

3) Tredje anbringende: Retten begik en række proceduremæssige fejl ved at tage hensyn til forhold, som ikke var omhandlet af sagen:

Retten dom tilsidesatte appellansens ret til at blive hørt og kontradiktionsprincippet. I dommens præmisser nævnes omstændigheder, som har været afgørende for påkendelsen, men som ikke selv har været genstand for drøftelse under retssagen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287, s. 63).

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16.4.2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (EUT L 141, s. 1).